

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
14 kwietnia 2021 r. w sprawie T-543/19, Rumunia / Komisja, wniesione w dniu 29 czerwca 2021 r.
przez Rumunię**

(Sprawa C-401/21 P)

(2021/C 329/18)

Język postępowania: rumuński

Strony

Wnosząca odwołanie: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane, L.-E. Bațăgoi, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uwzględnienie odwołania, uchylenie w całości wyroku Sądu w sprawie T-543/19, orzeczenie na nowo w sprawie T-543/19 poprzez uwzględnienie skargi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2019)4027 final w zakresie, w jakim Komisja zastosowała stopę dofinansowania w wysokości 75 %, a nie w wysokości 85 %, w odniesieniu do pierwszego i drugiego priorytetu programu operacyjnego;
- albo
- uwzględnienie odwołania, uchylenie w całości wyroku Sądu w sprawie T-543/19 i przekazanie wspomnianej sprawy Sądowi, aby, orzekając na nowo, uwzględnił on skargę o stwierdzenie nieważności i stwierdził w części nieważność decyzji Komisji C(2019)4027 final w zakresie, w jakim Komisja zastosowała stopę dofinansowania w wysokości 75 %, a nie w wysokości 85 %, w odniesieniu do pierwszego i drugiego priorytetu programu operacyjnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rumunia podnosi trzy zarzuty:

- A. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie art. 139 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1303/2013 w związku z art. 137 ust. 1 lit. a) i d) oraz art. 137 ust. 2, art. 131, art. 135 ust. 2 oraz art. 139 ust. 1, 2 i 7 tego samego rozporządzenia

Rumunia uważa, że Sąd dopuścił się różnych naruszeń prawa w odniesieniu do rozróżnienia między ostatnim wnioskiem o płatność okresową a zatwierdzeniem zestawienia wydatków, ignorując w nieuzasadniony sposób rolę tego ostatniego etapu i uznając, że stopę dofinansowania mającą zastosowanie do obliczenia wymagalnej kwoty jest stopa obowiązująca w momencie przedstawienia ostatniego wniosku o płatność okresową.

- B. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie zasady jednoroczności w księgowości

Rumunia uważa, że Sąd dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował zasadę jednoroczności w księgowości, stwierdzając, iż zastosowanie do wydatków poniesionych w trakcie roku obrachunkowego i ujętych w systemie księgowym stopy dofinansowania ustalonej po złożeniu ostatniego wniosku o płatność okresową sprowadzałoby się do naruszenia wspomnianej wyżej zasady.

- C. Błędna wykładnia i błędne zastosowanie zasady niedziałania wstecz aktów prawnych

Rumunia uważa, że Sąd dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował zasadę niedziałania wstecz aktów prawnych, stwierdzając, iż stopa dofinansowania przewidziana w decyzji wykonawczej C(2018)8890 final z dnia 12 grudnia 2018 r. nie ma zastosowania do wydatków poniesionych w roku obrachunkowym 2017/2018, ponieważ sytuacja prawna Rumunii była już zakończona w momencie jej wejścia w życie – w dniu 12 grudnia 2018 r. – jako że rok obrachunkowy zakończył się w dniu 30 czerwca 2018 r., zaś ostatni wniosek o płatność okresową został złożony w dniu 6 lipca 2018 r.